

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 527/2010-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. decembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na konanie v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Slovenskou advokátskou komorou pod sp. zn. 165/1506/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. novembra 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na konanie v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Slovenskou advokátskou komorou (ďalej len „komora“) pod sp. zn. 165/1506/2009.

Zo sťažnosti vyplýva, že advokátka JUDr. M. K. (ďalej len „advokátka“) použila v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 24 Cb 82/2008 falzifikát ako pravý dôkaz cenovej ponuky, a to jej stačilo, aby bola v súdnom konaní úspešná, hoci súdy boli oboznámené so skutočnosťou, že falzifikát sa výrazne líši od originálu, nie je opečiatkovaný a je bez podpisu. Advokátka týmto spáchala trestný čin, avšak nikto nechce vo veci konať. Po zistení, že advokátka použila falzifikát ako pravý dôkaz, sťažovateľ podal 27. apríla 2009 sťažnosť komore. Sťažnosť bola prijatá 6. mája 2009. Komora na urgencie a sťažnosť na vlastnú nečinnosť nereaguje. Ide o sťažnosti z 5. septembra 2010 a 2. novembra 2010, ktoré zostali bez odpovede.

Sťažovateľ navrhuje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru v konaní vedenom komorou pod sp. zn. 165/1506/2009 s tým, aby sa komore prikázalo vec prerokovať spravodlivo, verejne a v primeranej lehote. Požaduje satisfakciu vo výške 40 000 € s tým, aby ústavný súd upozornil komoru, že pri opakovanom porušovaní základných práv vyrubí výšku satisfakcie na 80 000 €. Napokon žiada o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd

právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa názoru ústavného súdu nie je v jeho právomoci o merite podanej sťažnosti konať a rozhodnúť.

Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov.

Podľa § 250t ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa má v danom prípade všeobecný súd v rámci správneho súdnictva v konaní podľa piatej časti štvrtej hlavy Občianskeho súdneho poriadku. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. decembra 2010